

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

และคณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ปรัชญา

มุ่งมั่นพัฒนาบัณฑิตสู่ความเป็นผู้อุดมด้วยปัญญา อุดทน สู้งาน เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อความเจริญรุ่งเรืองวัฒนาของสังคมไทยที่มีการเกษตรเป็นรากฐานวิสัยทัศน์

มุ่งพัฒนาให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางความเป็นเลิศทางวิชาการทางการเกษตร (Center of Excellence in Agriculture) ที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติ เป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ที่มีองค์ความรู้วิทยาศาสตร์ชีวิต (Life Sciences) เชิงบูรณาการ สร้างและถ่ายทอดนวัตกรรมสู่ชุมชนที่ยึดคนเป็นศูนย์กลาง มุ่งสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้ประกอบการมืออาชีพ ที่มีคุณภาพทั้งทางทักษะ ด้านภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ

- วัตถุประสงค์
1. เพื่อให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้ สามารถผลิตบัณฑิตที่อุดมด้วยปัญญา อุดทน สู้งาน มีคุณธรรมและและจริยธรรมที่ดั่งามสามารถเป็นผู้ประกอบการที่มีทักษะด้านภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนสามารถปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง
 2. เพื่อให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีผลงานวิจัยในด้านการพัฒนานวัตกรรม และองค์ความรู้วิทยาศาสตร์ชีวิต เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอน และถ่ายทอดสู่ชุมชนและสังคม
 3. เพื่อให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้เชิงบูรณาการของคนทุกระดับ เป็นแหล่งค้นคว้า และรวบรวมองค์ความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
 4. เพื่อมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นศูนย์กลางของการศึกษาที่มีความร่วมมือทางวิชาการ สถาบันและองค์กรด้านการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้ง เป็นศูนย์กลางเสริมสร้างขีดความสามารถของมนุษย์ด้านการพัฒนาในประเทศเขตอนุภาคลุ่มน้ำโขง
 5. เพื่อให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีความสามารถในการพึ่งตนเองทั้งด้านงบประมาณ และการบริการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีความโปร่งใส

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในวิชาการและวิชาชีพ โดยเฉพาะการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) ที่ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง โดยเน้นทางด้าน การเกษตร วิทยาศาสตร์ประยุกต์ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องตามความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน
2. ขยายโอกาสให้ผู้ด้อยโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนทุกระดับ
3. สร้างและพัฒนานวัตกรรมและองค์ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทาง การเกษตร และวิทยาศาสตร์ประยุกต์เพื่อการเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่สังคม
4. ขยายบริการวิชาการและความร่วมมือในระดับประเทศและนานาชาติ
5. พัฒนามหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการด้านการเกษตร เพื่อเป็นที่พึ่งของ ตนเองและสังคม
6. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
7. สร้างและพัฒนา ระบบบริหารจัดการ ให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีความ โปร่งใสในการบริหารงาน

คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

คณะผลิตกรรมการเกษตร ก่อตั้งขึ้น ในปี พ.ศ.2518 ได้เริ่มเปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรี ทก.บ. (เทคโนโลยีการเกษตรบัณฑิต) เป็นคณะแรก จำนวน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาพืชไร่ สาขาวิชาพืชสวนประดับ และสาขาวิชาสัตวปีก โดยมีนักศึกษาเข้ารับการศึกษ จำนวน 90 คน

ปัจจุบัน คณะฯ ได้มีการแบ่งส่วนราชการออกเป็น 6 ภาควิชา 2 สำนักงาน โครงการหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา 2 โครงการ (ข้อมูลปีงบประมาณ 2551) ได้แก่

1. ภาควิชาพืชไร่
2. ภาควิชาพืชสวน
3. ภาควิชาอารักขาพืช
4. ภาควิชาเทคโนโลยีทางสัตว
5. ภาควิชาทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม
6. ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร
7. สำนักงานเลขานุการคณะ
8. สำนักงานกิจการพิเศษ
9. โครงการหลักสูตรการใช้ที่ดินและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

10. โครงการหลักสูตรการพัฒนาภูมิสังคมอย่างยั่งยืน

โดยภาควิชาทั้ง 6 ภาควิชา ได้เปิดสอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีระยะเวลาการศึกษา 2 ปี และ 4 ปี จำนวน 7 หลักสูตร เปิดสอนระดับปริญญาโท จำนวน 8 หลักสูตร และระดับปริญญาเอก จำนวน 1 หลักสูตร รวมทั้งหมด 16 หลักสูตร

สำนักงานเลขานุการคณะ ทำหน้าที่บริหารและดำเนินการสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ภายในคณะ ประกอบด้วย งานบริหารและธุรการ งานนโยบายและแผน งานคลังและพัสดุ งานบริการการศึกษา และงานบริการวิชาการและวิจัย

สำนักงานกิจการพิเศษ เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดำเนินงานในโครงการด้านการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและกิจการพิเศษสำคัญต่าง ๆ คือ โครงการคืนชีวิตกล้วยไม้ไทยสู่ไพรพฤกษ์ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการจัดระบบนิเวศวิทยา และตกแต่งบริเวณ ที่ประทับ พระตำหนักคอดยุง จังหวัดเชียงราย โครงการอนุรักษ์สภาพป่าพื้นที่ อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น

ปณิธาน

ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และมีคุณค่าต่อการพัฒนาการเกษตร และสังคมไทยอย่าง

ยั่งยืน

ปรัชญา

คุณธรรม ปัญญา ใฝ่รู้ สู้งาน เลิศวิชาการเกษตร

วิสัยทัศน์

“มุ่งสู่ความเป็นเลิศในศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร”

พันธกิจ

1. จัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. วิจัยที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านการเกษตร
3. บริการวิชาการอย่างทั่วถึง สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมการเกษตรไทย ชำรงไว้ซึ่งศาสนาและประเพณีที่ดีงาม
5. สนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างประโยชน์แก่สังคมและสร้างความเข้มแข็งให้

นักศึกษา

6. ปลูกจิตสำนึกแก่สังคมในการอนุรักษ์และวางแผนทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ที่ 1

1. ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและคุณธรรม
2. เป็นผู้นำในการวิจัยด้านการเกษตร
3. เป็นศูนย์บริการวิชาการทางด้านการเกษตร
4. ชำรงไว้ซึ่งศิลปะ วัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติ
5. เป็นผู้นำในการบริหารจัดการและประกันคุณภาพของคณะ

รายละเอียดของเป้าประสงค์ ตามภารกิจได้มีการกำหนดไว้ดังนี้

เป้าประสงค์ที่ 1 ด้านการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและคุณธรรม

พัฒนาบัณฑิตของคณะผลิตกรรมการเกษตรให้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. มีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานวิชาชีพ
2. มีจริยธรรมและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ
3. มีวิจรรย์ญาณ
4. มีเจตคติและความสามารถในการศึกษาต่อเนื่อง
5. สามารถปฏิบัติงานในชุมชนได้
6. มีศิลปะในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

นโยบายด้านการผลิตบัณฑิต

เป้าหมายอาจารย์

1. อาจารย์มีคุณภาพทางวิชาการสูงมีความรู้ลุ่มลึกและสามารถบูรณาการกับศาสตร์อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. อาจารย์มีความรู้ดีด้านภาษาอังกฤษและการใช้เทคโนโลยีหรือสื่อการศึกษาซึ่งช่วยงานสอนอย่างมีประสิทธิภาพสูง
3. อาจารย์ผลิตสื่อการสอนใน CD-ROM ซึ่งสนับสนุนการเรียนของนักศึกษา แบบ E - Learning และ Self - Access
4. อาจารย์ทุกคนทำงานวิจัย คุณภาพดีทั้งแบบเดี่ยวและแบบชุด โครงการตามทิศทางการวิจัยของประเทศ
5. ผลงานวิชาการและวิจัยของอาจารย์อยู่ในระดับสากล ซึ่งนำชื่อเสียงมาสู่ตนเอง คณะและมหาวิทยาลัย
6. อาจารย์รักและใส่ใจในอาชีพการสอน งานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม มีความเต็มใจทำงานให้คณะและมหาวิทยาลัย

เป้าหมายนักศึกษา

1. นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่มีความรู้สึกที่ดีต่อความเอาใจใส่ของอาจารย์และคณะ โดยภาพรวม ได้รับประสบการณ์ที่ดีมากทั้งด้านวิชาการและชีวิตจากการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์

2. ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูงทั้งด้านวิชาการ และเป็นผู้มีคุณภาพจิตที่ดี สามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้

3. บัณฑิตสามารถหางานทำได้ทันที มีความสามารถทางด้านการภาษาต่างประเทศ และการใช้เทคโนโลยีเป็นที่พึงพอใจของผู้ประกอบการ

4. สร้างชื่อเสียงที่ดีให้แก่คณะ ในชีวิตการทำงานและการศึกษาต่อของบัณฑิต

เป้าประสงค์ที่ 2 เป็นผู้นำในการวิจัยด้านการเกษตร

เป้าหมายด้านการวิจัย

1. อาจารย์ทุกคนทำงานวิจัยที่มีคุณภาพ ทำแบบลุ่มลึกและแบบบูรณาการ

2. ผลงานวิจัยได้รับการเผยแพร่ทุกปี ในระดับประเทศและนานาชาติ

3. งานวิจัยของอาจารย์ สนับสนุนการเปิดหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก เป็นเป้าหมายหลักและสร้างองค์ความรู้ในด้านการเกษตรให้เป็นเลิศ

4. มีการร่วมมือทำการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ

เป้าประสงค์ที่ 3 เป็นศูนย์กลางการให้บริการวิชาการทางการเกษตร

เป้าหมายด้านบริการวิชาการ

1. ส่งเสริม และ พัฒนาศูนย์เรียนรู้ เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น/ชาติ/นานาชาติ

2. ส่งเสริมให้มีการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเพื่อบูรณาการองค์ความรู้

เป้าประสงค์ที่ 4 ชำรงไว้ซึ่งศิลปะ วัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติ

เป้าหมายด้านการรำรงไว้ซึ่งศิลปะ วัฒนธรรม และ ทรัพยากรธรรมชาติ

1. อาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาของคณะตระหนักถึงความสำคัญของศิลปะ วัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยความภาคภูมิใจ

2. อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาของคณะรักษา และเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรม ให้ผู้สนใจและสืบทอดต่อไป

เป้าประสงค์ที่ 5 เป็นผู้นำในการบริหารจัดการ และประกันคุณภาพ

เป้าหมายด้านการบริหารจัดการ

1. ปรับโครงสร้างการบริหารให้มีความคล่องตัวและรวดเร็ว
2. บุคลากรของคณะมีความพึงพอใจในสถานที่ทำงาน และร่วมมือร่วมใจทำงานอย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. นำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการและการตัดสินใจมากขึ้น

4. สภาพแวดล้อมได้รับการพัฒนาให้สะอาดน่าอยู่และปลอดภัย

5. ระบบงานฟาร์มของคณะได้รับการพัฒนาในเชิงธุรกิจ

เป้าหมายการพัฒนาคณะ และ บุคลากร

1. พัฒนาหลักสูตรให้มีความหลากหลายที่สนองต่อนโยบายการพัฒนาประเทศและตลาดแรงงาน

2. คณาจารย์ในคณะมีคุณภาพและชื่อเสียงในระดับประเทศและนานาชาติ

3. ส่งเสริมให้บุคลากรของคณะ มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขในการทำงาน มีความกระตือรือร้น และมุ่งมั่นทำงานเพื่อพัฒนาคณะอย่างเต็มที่

เป้าหมายด้านการเงิน และ งบประมาณ

1. จัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมกับแผนงาน โครงการ ตามนโยบายของคณะ

2. มีการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพตามแผนที่วางไว้

3. ดำเนินการตามแผนต่าง ๆ ให้สะดวก คล่องตัว รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้

4. สนับสนุนให้ภาควิชาต่าง ๆ หารายได้เพิ่มขึ้น

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การมีส่วนร่วม และความต้องการของบุคลากรคณะผลิตกรรมการเกษตร
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีต่อการจัดทำโครงการสนองยุทธศาสตร์

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยชุดนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาถึงการมีส่วนร่วมและความต้องการของบุคลากร คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีต่อการจัดทำโครงการสนองยุทธศาสตร์ โดยใคร่ขอข้อมูลจากท่านดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 การมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำโครงการสนองยุทธศาสตร์

ส่วนที่ 3 ความต้องการเข้าสู่กระบวนการจัดทำโครงการสนองยุทธศาสตร์

ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

หัวข้อในแบบสอบถามนี้ได้นำมาจากตัวชี้วัดในแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ และแผนยุทธศาสตร์ คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และแผนยุทธศาสตร์คณะผลิตกรรมการเกษตร ที่ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ จำนวน 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ได้ผนวกตัวบ่งชี้ของ ก.พ.ร. และ ส.ม.ศ. เข้าด้วยกัน เพื่อให้ง่ายต่อการจัดทำกลยุทธ์ งาน/โครงการและกิจกรรมที่สอดคล้องกับ พันธกิจของหน่วยงาน

สำหรับข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามฯ นี้ จะนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบการพิจารณาในการจัดทำโครงการสนองยุทธศาสตร์ เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของบุคลากรภายในคณะฯ สำหรับปีงบประมาณ 2552 และปีถัดไป สำหรับการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ จะไม่มีผลเสียหายหรือมีข้อผูกพันใดๆ ต่อตัวท่าน โดยข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะถือเป็นความลับ เนื่องจากการนำเสนอผลการวิจัยจะนำเสนอในลักษณะภาพรวมเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอขอบพระคุณท่านที่ได้ให้ข้อมูลที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าของคณะมา ณ โอกาสนี้

สุปราณี เทวรักษ์พิทักษ์

ผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ตามข้อมูลของท่าน

1. เพศ

- 1.1. ชาย 1.2. หญิง

2. อายุ ปี

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

- 3.1.ต่ำกว่าปริญญาตรี 3.2. ปริญญาตรี
 3.3.ปริญญาโท 3.4. ปริญญาเอก

4. สถานภาพการทำงาน

- 4.1.ข้าราชการ สายบริหาร สายวิชาการ สายสนับสนุน
 4.2. พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ สายสนับสนุน
 4.3. พนักงานราชการ
 4.4. ลูกจ้าง ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว

5. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ปี

6. หน่วยงานต้นสังกัด

- ภาควิชาพืชไร่ ภาควิชาพืชสวน
 ภาควิชาอารักขาพืช สำนักงานเลขานุการคณะ
 ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาเทคโนโลยีทางสัตว์
 ภาควิชาทรัพยากรดิน และสิ่งแวดล้อม โครงการหลักสูตร SLUSE
 โครงการหลักสูตรภูมิสังคม โครงการหลักสูตรเกษตรเคมี

ส่วนที่ 2 การมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำโครงการอนุรักษ์ยุทธศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างตามระดับการมีส่วนร่วมของท่าน

ลำดับ ที่	รายการ	การมีส่วนร่วม	
		มี	ไม่มี
1	ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาเหตุของปัญหาสำหรับนำมาจัดทำโครงการอนุรักษ์ยุทธศาสตร์ร่วมกับหน่วยงานของท่านหรือไม่		
2	ท่านมีส่วนร่วมในการพิจารณาการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาเพื่อนำมาจัดทำโครงการอนุรักษ์ยุทธศาสตร์หรือไม่		
3	ท่านมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำโครงการอนุรักษ์ยุทธศาสตร์หรือไม่		
4	ท่านมีส่วนร่วมในการนำเสนอโครงการเพื่อนำไปบรรจุในแผนปฏิบัติงานประจำปีหรือไม่		
5	ท่านมีส่วนร่วมในการบริหารงบประมาณในการจัดทำโครงการอนุรักษ์ยุทธศาสตร์หรือไม่		
6	ท่านมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ความเหมาะสมของงบประมาณที่จะนำไปใช้ในการดำเนินโครงการอนุรักษ์ยุทธศาสตร์หรือไม่		
7	ท่านมีส่วนร่วมในการร่วมกิจกรรมโครงการอนุรักษ์ยุทธศาสตร์ของหน่วยงานของท่านหรือไม่		
8	ท่านมีส่วนร่วมในการร่วมแก้ไขปัญหากจากการดำเนินงานโครงการอนุรักษ์ยุทธศาสตร์หรือไม่		
9	ท่านมีส่วนร่วมในการร่วมแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินโครงการอนุรักษ์ยุทธศาสตร์หรือไม่		
10	ท่านมีส่วนร่วมในการรวบรวม และจัดเก็บข้อมูลของโครงการอนุรักษ์ยุทธศาสตร์หรือไม่		
11	ท่านมีส่วนร่วมในการร่วมประเมินผลความสำเร็จของการจัดทำโครงการอนุรักษ์ยุทธศาสตร์ในหน่วยงานของท่านหรือไม่		
12	ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานผลการดำเนินโครงการอนุรักษ์ยุทธศาสตร์ของหน่วยงานหรือไม่		

ลำดับ ที่	รายการ	การมีส่วนร่วม	
		มี	ไม่มี
13	ท่านมีส่วนร่วมในการร่วมวางแผนเพื่อพัฒนากลยุทธ์สำหรับการจัดทำโครงการสนองยุทธศาสตร์หรือไม่		
14	ท่านมีส่วนร่วมในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และเป้าหมายกิจกรรมโครงการสนองยุทธศาสตร์หรือไม่		
15	ท่านมีส่วนร่วมในการปรับปรุงกิจกรรมและขั้นตอนการบริหารโครงการสนองยุทธศาสตร์หรือไม่		

ส่วนที่ 3 ความต้องการเข้าสู่กระบวนการจัดทำโครงการสนองยุทธศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างตามระดับความต้องการของท่าน

ลำดับ ที่	รายการ	ระดับการมีส่วนร่วม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความต้องการด้านการผลิตบัณฑิต						
1	ท่านมีความต้องการที่จะให้คณะจัดทำโครงการส่งเสริมการผลิตบัณฑิตสายวิทยาศาสตร์เพิ่มมากขึ้นตามที่ กพร.กำหนดในระดับใด					
2	ท่านมีความต้องการให้คณะจัดทำโครงการฯ เพื่อการบริหารจัดการในการผลิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษาระดับใด					
3	ท่านมีความต้องการให้คณะจัดทำโครงการฯ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการปรับปรุงหลักสูตรเดิมหรือสร้างหลักสูตรใหม่ในระดับใด					
4	ท่านมีความต้องการให้คณะจัดทำโครงการศึกษาดูงานการเรียนรู้ภูมิปัญญาไทย และโครงการตามแนวพระราชดำริในระดับใด					

ลำดับ ที่	รายการ	ระดับการมีส่วนร่วม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
5	ท่านมีความต้องการให้คณะจัดทำโครงการ สัมมนาวิชาการระดับบัณฑิตศึกษาในระดับใด					
6	ท่านมีความต้องการให้คณะจัดทำโครงการเพิ่ม คุณภาพบัณฑิตในระดับใด					
7	ท่านมีความต้องการให้คณะจัดทำโครงการ สร้างเครือข่ายเพื่อบัณฑิตมีงานทำในระดับใด					
8	ท่านมีความต้องการให้คณะจัดทำโครงการ เพื่อศึกษาภาวะความต้องการตลาดแรงงาน ของบัณฑิตเกษตรในระดับใด					
ความต้องการด้านการวิจัยและนวัตกรรม						
9	ท่านมีความต้องการให้คณะจัดทำโครงการ เพื่อพัฒนานักวิจัยไปสู่ระดับชาติและ นานาชาติในระดับใด					
10	ท่านมีความต้องการมีส่วนร่วมในการกำหนด นโยบาย ทิศทางการวิจัยในระดับใด					
11	ท่านมีความต้องการเข้าร่วมโครงการแสวงหาทุน เพื่อการวิจัยในและต่างประเทศในระดับใด					
12	ท่านมีความต้องการมีส่วนร่วมในการเป็น คณะกรรมการพิจารณางานวิจัยและงานตีพิมพ์ ในระดับใด					
13	ท่านมีความต้องการขอสนับสนุนงบประมาณ เพื่อการตีพิมพ์ผลงานวิจัยระดับชาติและ นานาชาติ ในระดับใด					
14	ท่านมีความต้องการเป็นนักวิจัยที่ได้รับการจด ทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรือสิทธิบัตรใน ระดับใด					

ลำดับ ที่	รายการ	ระดับการมีส่วนร่วม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
15	ท่านมีความต้องการเข้าร่วมสร้างหลักเกณฑ์ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจแก่นักวิจัยรุ่นใหม่ ในระดับใด					
ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน						
16	ท่านมีความต้องการเป็นผู้นำในการสร้างฐาน เรียนรู้ทางการเกษตรระดับชาติในระดับใด					
17	ท่านมีความต้องการมีส่วนร่วมในการสร้าง รายได้และประโยชน์จากการบริการวิชาการ แก่ชุมชนในระดับใด					
18	ท่านมีความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนา องค์ความรู้และเป็นผู้ให้บริการความรู้จากฐาน เรียนรู้และแหล่งอื่นๆ ในระดับใด					
19	ท่านมีความต้องการที่จะให้คณะเป็นหน่วยงานผู้ ประสานงานและสร้างเครือข่ายบริการวิชาการ ในระดับใด					
20	ท่านมีความต้องการที่จะให้คณะเป็นหน่วยงานที่ แสวงหาแหล่งทุนเพื่อพัฒนาการบริการวิชาการแก่ ชุมชนในระดับใด					
21	ท่านมีความต้องการที่จะให้คณะจัด โครงการฯ พัฒนาการบริการวิชาการแก่ชุมชนในระดับใด					
22	ท่านมีความต้องการที่จะเข้าร่วม โครงการศึกษา ดูงานการพัฒนาการบริการวิชาการแก่ชุมชน ในและต่างประเทศในระดับใด					

ลำดับ ที่	รายการ	ระดับการมีส่วนร่วม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ความต้องการด้านการธำรงศิลปวัฒนธรรมและรักษาระบบนิเวศของทรัพยากรธรรมชาติ						
23	ท่านมีความต้องการเข้าร่วมเป็นผู้กำหนดแผนฟื้นฟูและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมถ้านานาในคณะในระดับใด					
24	ท่านมีความต้องการให้คณะมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นในระดับใด					
25	ท่านมีความต้องการในการมีส่วนร่วมสร้างแรงจูงใจในการรักษาประเพณีและศิลปวัฒนธรรมในคณะในระดับใด					
26	ท่านมีความต้องการเข้าร่วมโครงการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีที่ดั้งเดิมและอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในระดับใด					
27	ท่านมีความต้องการเป็นผู้จัดทำโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีที่ดั้งเดิมในระดับใด					
28	ท่านมีความต้องการที่จะให้คณะเป็นผู้หาแหล่งทุนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมตามประเพณีในระดับใด					
29	ท่านมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการรณรงค์ให้นักศึกษา บุคลากรและชุมชนตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติในระดับใด					
ความต้องการด้านการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ						
30	ท่านมีความต้องการมีส่วนในการกำหนดแผนการจัดการองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ในระดับใด					

ลำดับ ที่	รายการ	ระดับการมีส่วนร่วม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
31	ท่านมีความต้องการให้คณะบริหารจัดการตามนโยบายและแนวทางหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีในระดับใด					
32	ท่านมีความต้องการให้คณะจัดทำโครงการเพื่อสร้างจิตสำนึกให้บุคลากรตระหนักถึงหน้าที่ความรับผิดชอบในระดับใด					
33	ท่านมีความต้องการที่จะให้คณะมีนโยบายในการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในระดับใด					
34	ท่านมีความต้องการพัฒนาตนเองให้มีระดับการศึกษา ความรู้และทักษะที่สูงขึ้นในระดับใด					
35	ท่านมีความต้องการที่จะให้คณะพัฒนาระบบการเงินและการเบิกจ่ายที่มีประสิทธิภาพ และรวดเร็วในระดับใด					
36	ท่านมีความต้องการให้คณะสนับสนุนงบประมาณเพื่อการศึกษาต่อและทำผลงานทางวิชาการและวิชาชีพในระดับใด					
37	ท่านมีความต้องการที่จะให้คณะมีโครงการจัดสภาพแวดล้อมการทำงานและนันทนาการที่ดีในระดับใด					
38	ท่านมีความต้องการที่จะให้คณะนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานในระดับใด					
39	ท่านมีความต้องการที่จะให้มหาวิทยาลัยจัดสรรอัตราค่าจ้างให้เหมาะสมกับภาระงานในระดับใด					
40	ท่านมีความต้องการให้คณะสนับสนุนให้มีการศึกษาดูงานในและต่างประเทศในระดับใด					

ลำดับ ที่	รายการ	ระดับการมีส่วนร่วม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
41	ท่านมีความต้องการให้คณะสร้างระบบแรงจูงใจ ในการทำงานที่ชัดเจน และมีความเที่ยงธรรมใน ระดับใด					
42	ท่านมีความต้องการที่จะให้คณะจัดทำโครงการ ศึกษาต้นทุนการผลิตบัณฑิตและงานฟาร์มใน ระดับใด					
43	ท่านมีความต้องการที่จะให้คณะจัด ประชาสัมพันธ์หลักสูตรและกิจกรรมของคณะ ในระดับใด					
44	ท่านมีความต้องการที่จะให้คณะจัดทำ โครงการเพื่อศึกษาระบบการลดขั้นตอนการ ทำงานในระดับใด					

ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-
- 4.....
-

ภาคผนวก ก

การบริหารงานด้วยวงจรเดมมิ่ง (PDCA)

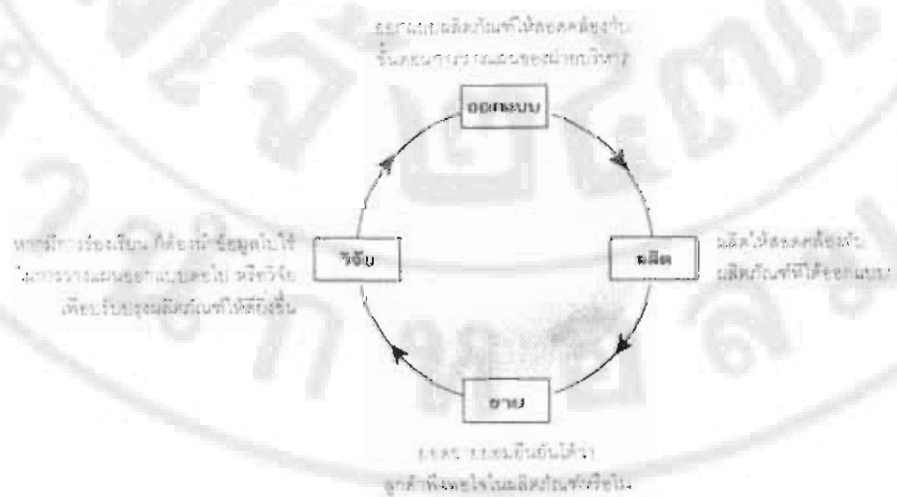
วงจร PDCA คือ อะไร?

PDCA มาจากคำภาษาอังกฤษ 4 คำ ได้แก่ Plan (วางแผน) Do (ปฏิบัติ) Check (ตรวจสอบ) Act (ดำเนินการให้เหมาะสม)

แนวคิดเกี่ยวกับวงจร PDCA เริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกโดยนักสถิติ Walter Shewhart ซึ่งได้พัฒนาจากการควบคุมกระบวนการเชิงสถิติที่ Bell Laboratories ในสหรัฐอเมริกาเมื่อทศวรรษ 1930 ในระยะเริ่มแรก วงจรดังกล่าวเป็นที่รู้จักกันในชื่อ "วงจร Shewhart" จนกระทั่งราวทศวรรษที่ 1950 ได้มีการเผยแพร่อย่าง กว้างขวางโดย W.Edwards Deming ปรมาจารย์ทางด้านการบริหารคุณภาพ หลายคนจึงเรียกวงจรนี้ว่า " วงจร Deming "

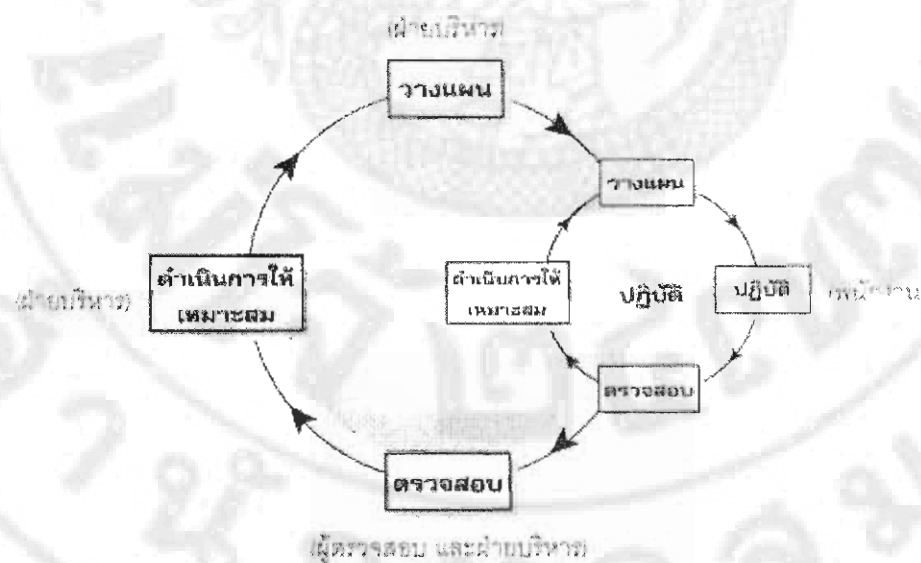
เมื่อเริ่มแรก Deming ได้เน้นถึงความสัมพันธ์ 4 ฝ่าย ในการดำเนินธุรกิจเพื่อให้ได้มาซึ่งคุณภาพ และความพึงพอใจของลูกค้า ซึ่งได้แก่ ฝ่ายออกแบบ ฝ่ายผลิต ฝ่ายขาย และฝ่ายวิจัย ความสัมพันธ์ทั้ง 4 ฝ่ายนั้น จะต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพของสินค้าตามความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยให้ถือว่าคุณภาพจะต้องมาก่อนสิ่งอื่นใด

ต่อมาแนวคิดเกี่ยวกับกับวงจร Deming ได้ถูกดัดแปลงให้เข้ากับวงจรการบริหารซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนการตรวจสอบ และขั้นตอนการดำเนินการให้เหมาะสม (ซึ่งในระยะเริ่มแรกหมายถึงการปรับปรุงแก้ไข) แต่ยังไม่สามารถใช้งานได้

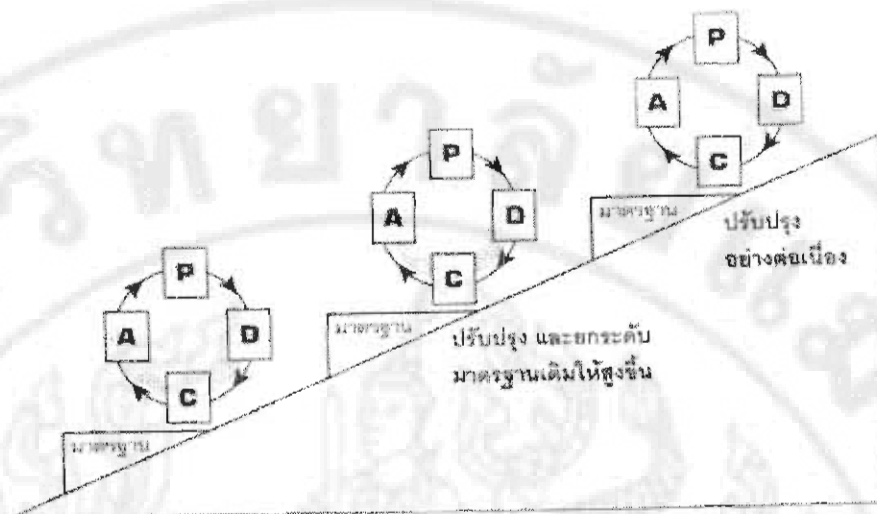
อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะแต่ละขั้นตอนถูกมอบหมายให้เป็นหน้าที่รับผิดชอบของแต่ละฝ่าย ขณะที่ฝ่ายบริหารกำหนดแผนงานและตั้งเป้าหมายสำหรับพนักงาน พนักงานก็ต้องลงมือปฏิบัติให้บรรลุตามเป้าหมายที่ฝ่ายบริหารได้กำหนดขึ้น ในขณะที่ผู้ตรวจสอบคอยตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของพนักงานเป็นระยะๆ และรายงานผลให้ผู้บริหารทราบ หากการปฏิบัติงานมีความผิดพลาดหรือเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายก็จะได้แก้ไขได้ทันที พนักงานที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายก็จะได้รับรางวัลเป็นการตอบแทน แต่ถ้าไม่สามารถทำได้ตามเป้าหมายก็จะถูกประเมินผลการปฏิบัติงานที่ต่ำ การดำเนินงานในลักษณะนี้จะเห็นได้ว่าค่อนข้างแข็งแกร่ง นอกจากผู้บริหารจะไม่ประเมินศักยภาพของพนักงานซึ่งเป็นผู้ที่รู้ดีที่สุดเกี่ยวกับกระบวนการทำงานแล้ว ยังขาดวิสัยทัศน์ที่ดีในเรื่องของการประสานงานภายในหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้พนักงานมีส่วนร่วมในขั้นตอนการวางแผนและแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม วงจร Deming ได้พัฒนาไปในทิศทางที่นุ่มนวลขึ้น ในประเทศญี่ปุ่นซึ่งได้ให้ความสำคัญกับพื้นฐานการบริหารงาน 2 อย่าง นั่นก็คือ การสื่อสารและความร่วมมือร่วมใจจากทุกคนในหน่วยงาน โดยผู้บริหารยังคงเป็นผู้กำหนดแผนงาน แต่จะสื่อสารผ่านช่องทางหัวหน้างานและพนักงานตามลำดับขั้นเป้าหมายถูกกำหนดขึ้นตามความเหมาะสมเป็นไปได้

ภาพแสดงวงจร PDCA แบบญี่ปุ่น

เราใช้วงจร PDCA เพื่อการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง ทุกครั้งที่วงจรหมุนครบรอบก็จะเป็นแรงส่งให้หมุนในรอบต่อไป วิธีการใหม่ ๆ ที่ทำให้เกิดการปรับปรุงก็จะถูกจัดทำเป็นมาตรฐานการทำงาน ซึ่งจะทำให้การทำงานมีการพัฒนาอย่างไม่สิ้นสุด เราอาจเริ่มด้วยการปรับปรุงเล็ก ๆ น้อย ๆ ก่อนที่จะก้าวไปสู่การปรับปรุงที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

ภาพแสดงวงจร PDCA กับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

วงจร PDCA สามารถประยุกต์ใช้ได้กับทุกๆ เรื่อง นับตั้งแต่กิจกรรมส่วนตัว เช่น การปรุงอาหาร การเดินทางไปทำงานในแต่ละวัน การตั้งเป้าหมายชีวิต การดำเนินงานในระดับบริษัท จนกระทั่งในระดับสถาบันการศึกษา หรือที่นำมาใช้ในระบบประกันคุณภาพการศึกษา

โครงสร้างของวงจร PDCA

ขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอนของวงจร PDCA ประกอบด้วย “การวางแผน” อย่างรอบคอบ เพื่อ “การปฏิบัติ” อย่างค่อยเป็นค่อยไป แล้วจึง “ตรวจสอบ” ผลที่เกิดขึ้น วิธีการปฏิบัติใดมีประสิทธิภาพที่สุด ก็จะจัดให้เป็นมาตรฐาน หากไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ ก็ต้องมองหาวิธีการปฏิบัติใหม่หรือใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม

ขั้นตอนการวางแผน (Plan) ขั้นตอนการวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ฯลฯ พร้อมกับพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลที่ชัดเจน นอกจากนี้ จะต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้แล้วกำหนดทางเลือกในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

การวางแผนยังช่วยให้เราสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และช่วยลดความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งในด้านแรงงาน วัตถุดิบ ชั่วโมงการทำงาน เงิน เวลา ฯลฯ โดยสรุปแล้ว การวางแผนช่วยให้รับรู้สภาพปัจจุบัน พร้อมกับกำหนดสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการผสมผสานประสบการณ์ ความรู้ และทักษะอย่างลงตัว โดยทั่วไปการวางแผนมีอยู่ด้วยกัน 2 ประเภทหลักๆ ดังนี้

ประเภทที่ 1 การวางแผนเพื่ออนาคต เป็นการวางแผนสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหรือกำลังจะเกิดขึ้น บางอย่างเราไม่สามารถควบคุมสิ่งนั้นได้เลย แต่เป็นการเตรียมความพร้อมของเราสำหรับสิ่งนั้น

ประเภทที่ 2 การวางแผนเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เป็นการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเพื่อสภาพที่ดีขึ้น ซึ่งเราสามารถควบคุมผลที่เกิดในอนาคตได้ ด้วยการเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ปัจจุบัน

ขั้นตอนการปฏิบัติ (DO) ขั้นตอนการปฏิบัติ คือ การลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ในขั้นนี้ต้องตรวจสอบระหว่างการปฏิบัติด้วยว่าได้ดำเนินไปในทิศทางที่ตั้งใจหรือไม่ พร้อมกับสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบด้วย เราไม่ควรปล่อยให้ถึงวินาทีสุดท้ายเพื่อดูความคืบหน้าที่เกิดขึ้น หากเป็นการปรับปรุงในหน่วยงานผู้บริหาย่อมต้องการทราบความคืบหน้าอย่างแน่นอน เพื่อจะได้มั่นใจว่าโครงการปรับปรุงเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

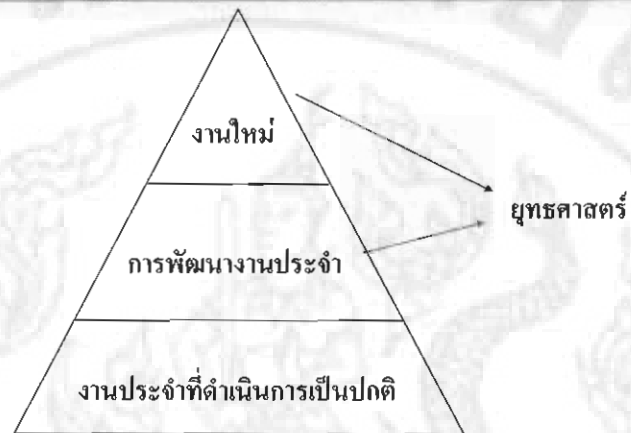
ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) ขั้นตอนการตรวจสอบ คือ การประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แต่ขั้นตอนนี้มักจะถูกมองข้ามเสมอการตรวจสอบทำให้เราทราบว่าการปฏิบัติในขั้นที่สองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ สิ่งสำคัญก็คือเราต้องรู้ว่าจะตรวจสอบอะไรบ้างและบ่อยครั้งแค่ไหน ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบจะเป็นประโยชน์สำหรับขั้นตอนนี้ต่อไป

ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม (Act) ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสมจะพิจารณาผลที่ได้จากการตรวจสอบ ซึ่งมีอยู่ 2 กรณี คือ ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่ เป็นไปตามแผนที่วางไว้ หากเป็นกรณีแรก ก็ให้นำแนวทางหรือกระบวนการปฏิบัตินั้นมาจัดทำให้เป็นมาตรฐาน พร้อมทั้งหาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งอาจหมายถึงสามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิม หรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเดิม หรือทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้นก็ได้ แต่ถ้าหากเป็นกรณีที่สอง ซึ่งก็คือผลที่ได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ เราควรนำข้อมูลที่รวบรวมไว้มาวิเคราะห์ และพิจารณาว่าควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

1. มองหาทางเลือกใหม่ที่น่าจะเป็นไปได้
2. ใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม
3. ขอความช่วยเหลือจากผู้รู้
4. เปลี่ยนเป้าหมายใหม่

ลักษณะงานที่จัดอยู่ในยุทธศาสตร์

ลักษณะงานที่จัดอยู่ในยุทธศาสตร์

8

http://opdc.dgr.go.th/S_map/presents_ex.ppt#261,8, ลักษณะงานที่จัดอยู่ในยุทธศาสตร์

ภาคผนวก ง

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสุปราณี เทวรักษ์พิทักษ์
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2501
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2537 ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ พ.ศ. 2541 ปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการ) มหาวิทยาลัยพายัพ เชียงใหม่
ประวัติการทำงาน	หัวหน้างานนโยบาย แผนและประกันคุณภาพ สังกัด งานนโยบายแผนและประกันคุณภาพ สำนักงานเลขานุการคณะ คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้